

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش توانمندی های منش بر تبحرمداری نوجوانان: نقش شادی

محل انتشار:

پژوهشنامه روانشناسی مثبت، دوره 6، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهرا خسروجردی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

محمود حیدری - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

سعید قنبری - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

شهلا پاکدامن - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، تعیین اثر آموزش توانمندی های منش بر تبحرمداری نوجوانان با واسطه گری شادی بود. پژوهش از نوع شبه آزمایشی با پیش آزمون، پس آزمون، پیگیری و با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان دختر متوسطه اول بود. ۶۶ دانش آموز پایه نهم (۳۳ نفر در گروه آزمایش و ۳۳ نفر در گروه کنترل) از منطقه ۴ تهران به روش نمونه گیری چندمرحله ای خوشه ای انتخاب شدند. هر دو گروه، قبل و بعد از اجرای برنامه و یک ماه پس از آموزش به جهت گیری هدف الیوت و مک گرگور و شادی لیومیرسکی و لپر پاسخ دادند. برنامه آموزشی توانمندی های منش به شیوه گروهی (به صورت حضوری و مجازی) برای دانش آموزان گروه آزمایش در ۱۰ جلسه دو ساعته اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده ها با روش تحلیل واریانس آمیخته و تحلیل کواریانس انجام شد. یافته ها نشان دادند برنامه مداخله ای توانمندی های منش از طریق شادی موجب افزایش تبحرمداری می شود. نتایج نشان دادند برنامه آموزش توانمندی های منش نه تنها دانش آموزان را در راستای تبحرمداری هدایت می کند، موجب شادی بیشتری در دانش آموزان می شود.

کلمات کلیدی:

تبحرمداری، توانمندی های منش، شادی و نوجوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236089>

